

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Først til spørgsmålet om fleksibilitet, som hr. Frank Dahlgaard var inde på, og som jo er et meget interessant spørgsmål.

Der er jo ingen tvivl om, at de lande, der klarer sig bedst i den hårde og barske internationale konkurrence som f.eks. Danmark, givetvis er de lande, hvis virksomhedsmedarbejdere har den bedste uddannelse, hvor virksomheder og medarbejdere arbejder bedst sammen, og hvor medarbejderne hurtigt kan skifte job og komme over i et nyt job, når forholdene ændrer sig, så de ikke parkeres i alt, alt for lang tid i en udsigtsløs arbejdsløshed.

Evnen til hele tiden at skabe nye job og følge med i udviklingen, så danske virksomheder kan konkurrere, betyder, at vi kan klare os, og det er jo også derfor, Danmark står forrest i de internationale vurderinger af, hvilket land der er bedst egnet til at klare sig i den nye tid. Det er Danmark nemlig efter de internationale vurderinger, hvis vi fastholder kursen.

Så sagde hr. Frank Dahlgaard, at fleksibilitet jo også er ensbetydende med, at man har sin egen valuta i hvert enkelt land.

Jeg havde nær sagt, at uanset om jeg nu var enig med hr. Frank Dahlgaard om det spørgsmål – men det er jeg nok ikke – er det jo ikke virkeligheden. Problemet i hr. Frank Dahlgaards argumentation er, at hr. Frank Dahlgaard argumenterer, som om den fælles valuta ikke var der. Men den er der jo. Den omfatter 11 lande og snart 12, og de 11-12 lande aftager mere end halvdelen af den danske eksport.

Man må ikke argumentere, som om virkeligheden ikke er der, for det er den. Vi har ikke længere en situation, hvor der er 11 forskellige valutaer sammen med Danmarks plus nogle andre landes. Vi har en helt anden situation, en situation, hvor et stort, afgørende område har en fælles valuta, og hvor nogle andre lande skal beslutte med sig selv, om de vil være med i det fælles arbejde og den beskyttelse og den tryk-
hed, der ligger deri – også for det danske samfund og ikke mindst for de svage og for de ældre mennesker i vort land – eller de ikke vil være med. Det er det, der er spørgsmålet, det er det, vi skal forholde os til, og det er også det, jeg forholder mig til.

Hr. Keld Albrechtsen og hr. Kristian Thulesen Dahl havde nogle spørgsmål om tidspunkterne. Da jeg ikke kan nå at svare lige nu inden for tiden, vil jeg gøre det i næste runde. Det skal jeg nok gøre. Jeg tager det op.

Frank Dahlgaard (UP):

Jeg siger da tak for svaret, men jeg undres jo over, at statsministeren valgte den formulering, at man aldrig skulle overlade vigtige beslutninger til andre lande, og så prøver at snakke uden om, at det er det, man gør, når man afskaffer kronen og lægger den fælles rentepolitik, kredittolitik og valutapolitik nede i Frankfurt, hvor man har én stemme ud af 11 – eller hvor mange det nu bliver – hvor den filialchef, vores nationalbankdiretør bliver omdannet til, ikke må tage nationale hensyn, og hvor stemmeafgivningen, hvis der skal stemmes i EU-banken, ikke må offentliggøres før 80 år senere.

Er det ikke situationen? Og så kan vi jo ikke handle på egen kraft. Vil statsministeren ikke medgive mig det?

I Ecofinrådet, Rådet af økonomi- og finansministre, har Danmark 3 stemmer ud af 87 eller sådan noget, og det er jo ikke meget i forhold til den betydelige indflydelse, vi har på vilkårene herhjemme i lille Danmark, hvis vi beholder vores krone og vores nationalbank og vores nationalbankdiretør som en rigtig direktør og ikke en filialchef. Er det ikke rigtigt?

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Jeg tror, jeg vil starte denne gang med at svare på de to spørgsmål, jeg ikke fik svaret på før.

Til hr. Kristian Thulesen Dahl: Jeg tror, man fra hr. Thulesen Dahls side forveksler en folketingsssamling med en valgperiode. Det er to forskellige ting, og det, jeg har tænkt på, er valgperioden – altså at vi under forudsætning af, at vi taler om en normal valgperiode, skal gå efter en folkeafstemning inden næste folketingsvalg. Det er fortsat min opfattelse.

Men hvornår det eksakte tidspunkt så bliver, har vi ikke lagt os fast på endnu. Vi skal stadig diskutere tingene frit og ubundet, som vi jo er i fuldt sving med også i dag, og jeg synes, det skal være en rigtig god diskussion, som på nuanceret vis bidrager til, at den danske befolkning kan få et godt billede af, hvad det er, den skal tage stilling til.

Jeg er fuldt og fast overbevist om, at det bliver en god periode, før vi beslutter os for, hvornår folkeafstemningen skal finde sted. En god periode, hvor vi debatterer som i dag, er absolut en fordel, og derfor synes jeg ikke – det er til hr. Keld Albrechtsen – at tiden er inde til, at vi lægger os fast på det eksakte tidspunkt i dag. Vi skal fortsætte debatten, vi skal udbrede infor-